

Иван Вазов

Младежу

(Г-ну Д-ру Д-ву)

Дор не беше йоще влязъл
в вихъра световни,
ти бе ангел непоковарен,
с погледи любовни.

Мисли чудни ти питайше
за борба, за слава,
и вселенната за тебе,
тясна бе тогава.

Но от стола на мечтите
ти в живота влезна
и кат много преди тебе
ти в калта изчезна.

За дела не си роден бил,
ни за бой – изпечен...
Де остана, братко, твоят
идеал сърдечен?

8 август 1883

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5234>]